

மதுரை மீனாட்சி

8. மீனாட்சி வழிபாட்டில் கொற்றலவையின் கூறு

இக்கட்டுரைத் தொடரில், மதுரை என்று அடையாளம் காட்டிக் கொண்டனர் மீனாட்சி என்ற தெய்வத்தின் முதன்மையான என்பது இங்கு கருத்தக்கது.

சூறுகள் எவ்வ என்பது பற்றி ஆராய்ந்தோம்.

தொல்காப்பியம், பொருளதீகாரம் அவற்றில் பழந்தமிழ்த் தெய்வமாகிய -புறத்தீணையியல், 4 ஆம் நூற்பா, ‘மறம் கொற்றலவை குருக்கையின் கூறு, மிகக் கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த கொற்றலவை குறைந்த அளவே இருப்பதைப் பற்றித்தான் நிலையும் அத்தீணைப் புறனே’¹ எனக் விவாதித்தோமேது தவிர தமிழ்ச் சமூக குறிப்பிடுகிறது. இது வெட்சித் தீணையின் ஒரு பிரிவாகக் கூறப்படுவதால் ஆனிரை வரலாற்றில் கொற்றலவை பெற்றிருந்த இடத்தை மறுப்பது நம் நோக்கமன்று.

கொற்றலவை ஒரு முதன்மையான பழங்குடித் தெய்வம் என்பது வரலாறு நமக்குக் காட்டும் உண்மையாகும். ‘நாகரிக நடைமுறையை நிர்ணயிக்கும் கோட்டாரா’, ‘கோட்டவி’ என்ற பெயர்களால் நாளிலத் தெய்வங்களுள் கொற்றலவை அசர அரசன் மகாபலியின் தாயாகக் கொற்றலவையைப் புராணங்கள் கீழு உணர்த்துகிறது.

குறிப்பிடுகின்றன. மகாபலியை வென்ற மாயோனுக்குரிய ஒண் நன்னாளில் மதுரை கொற்றலவைக்குத் தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றில் நகரிலிருந்த யானைப்படைப் பிரிவைச் மட்டுமின்றி இந்தியச் சமூக வரலாற்றிலும் சேர்ந்த மறவர்கள் யானைகளை முதன்மையான இடம் உண்டு. பழங்குற கருவிப் அணிவகுத்து நிறுத்திப் போர்ப் பயிற்சி பயன்பாட்டுக் காலத்தின் (Palaeolithic Age) அளித்தனர் என்ற குறிப்பு மதுரைக் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்த ‘வட்டு’ என்ற ஆயுதம் காஞ்சியில் (வரி. 590-596) உள்ளது. தொல்லியலாளர்களால் கண்டறியப்பட்டுள் பாண்டிய மன்னர்கள் தம்மை மகாபலியை எது. இது கொற்றலவையின் ஆயுதமாகப் பிற்காலச் சிற்பங்களில் இடம் பெறும் உருவகித்து ‘நிலந்தரு தீருவின் நெடியோன்’ சக்கரத்தின் முந்து வடிவமேயாகும். அதாவது

கல்வெட்டு ஆய்வறிஞர்
எஸ். நூராமச்சுந்திரன்

கயவரோடு கொள்ளும் தொப்பு, நன்மைத்தகுக்கு வைக்கும் கொள்ளி

குழுமம்

28

எருமைத் தலையின் மீது நிற்கின்ற வெட்சிப் போர்த் தெய்வமாகிய கொற்றலவையின் ஆயுதமாகச் சித்திரிக்கப்படும் சக்கரத் தீன் முந்து வடிவமே வட்டு. 2 சங்க காலத் தமிழக மூவேந்தர் படைகளில் கொற்றலவை வழிபாட்டுக் குழுவினரான மறவர்கள் முதன்மை பெற்றிருந்தனர் என்ற கருத்து அறிஞர்களிடையே நிலவுகிறது. ஆனால் சேர, சோழ, பாண்டிய மரபினர் கொற்றலவை வழிபாட்டினர் என்று சொல்வதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை. நெடுஞ்சல்வாடையில், புலம்போடு வதியும் நலம்கிளர் அரிவைக்கு இன்னா ஆரும்பார் தீர, விறல் தந்து இன்னே முடிக தீல் அம்ம (வரி. 166-168) என்ற வரிகள் இடம் பெறுகின்றன.³ வினை வயின் பிரிந்து சென்றிருக்கிறான் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன். பாண்டிமாதேவி பிரிவத் துயரால் வாடிக் கொண்டிருக்கிறாள். அவள் சார்பாக ஒரு பெண் கொற்றலவையை வழிபட்டாள் என்று நச்சினார்க்கினியர் உரை

1. தொல்காப்பியம், பொருளதீகாரம் நச்சினார்க்கினியர் உரை ப. 290, தமிழ்மன் பதிப்பகம், சென்னை-17 (2003) மறம் கடைக் கூட்டிய துடிநிலை என்ற பாடத்திற்கு மாற்றாக இளம் பூரணர் குழிநிலை என்று பாடம் கொள்கிறார். தொல்காப்பியம் வாருளதீகாரம் இளம்பூரணர் உரை - செய்யுளியல் நீங்கலாக ப.158, பதிப்பு : அடிகளாசிரியர், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சை-10 (2008)

2. அண்மைக் காலத் தொல்லியல் கண்டு ஷிட்டிகள் பற்றி... என்ற கட்டுரையில் இது குறித்து விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பார்க்க : மறையும் மறையவர்கள் - எஸ். இராமச் சந்திரன், எனி இந்தியன் பதிப்பகம், சென்னை-17 (2007)

3. வந்துநல்வாடை வரிகளில் வரும் அம்ம என்பது கொற்றலவையை நோக்கிய வேண்டுதல் என்று நச்சினார்க்கினியர் உரை கூறுகிறார். வருத்தம் மிகுதி தீர வேண்டிக் கொற்றலவையை நோக்கிப் பறவுகிறாள் என்னும் கவற்றாயிற்று. பத்துப்பாட்டு மூலமும், நச்சனார்க்கினியர் உரையும் ப.463 - உ.வே.சாபதியு, சென்னை-41 (1974).

விழுப்புறம் மாவட்டம் தொழும்பேரு தான்தோன்றிஸ்வரம் கோயில் - துர்க்கை-8 ஆம் நூற்றாண்டு

எழுதியுள்ளார். அவள் மறக்குடிப் பெண்ணா என்று தெரியவில்லை. ஆயினும் அவ்வாறு இருப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. பாண்டிமாதேவி கொற்றலவையை வழிபட்டாக நச்சினார்க்கினியரும் உரையில் சொல்ல வில்லை. பாடல் வரிகளிலும் அப் பொருள் தரத்தக்க செய்திகள் இடம் பெறவில்லை.

கல்லாதான் கர்வம் கோமாளியன் அப்படக் கத்து

29

மார்ச் - ஏப்ரல் 2018

**திருவண்ணாமலை மாவட்டம்,
காற்றவை சிற்பம் -
7 தூம் நூற்றாண்டு**

சிலப்பதிகாரம் வேட்டுவ வரியில் (முன்னிலைப் பரவல் பா.9) கொற்றவை பாண்டிநாட்டு மறவர்களின் முதன்மைத் தெய்வமாகவும், வெட்சிப் போர்த் தெய்வமாகவும் வர்ணிக்கப்படுவதோடு அரி, அரன், அயன் ஆகிய மூவரின் உள்ளத்திலும் நிலைப் பெற்ற தேவியாகக் குறிப்பிடப் படுகிறான். இது கீ.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் களப்பிரர் ஆட்சியில் உருவான வணிகர்- வேளாளர் கூட்டணிக்குக் கொற்றவை வழிபாட்டுக் கூடும்.

இவ் வேட்டுவ வரி பொதியிற் வாயிலில்தான் கண்ணகி மதுரையை எரித்த பொருப்பனான பாண்டிய மன்னனை வாழ்த்தி பிறகு, அவ்வுரை விட்டு நீங்கீச் செல்லும்

கணவில் கிடைத்த பொன் பச்கு உதவாது

முடிகிறது என்பதால் சங்க காலத்திலேயே கொற்றவை முழு முதற் கடவுளாக உருவை கூட்டு விட்டாள் என்று அந்த ஒரு வரியை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு நாம் முடவு செய்து விட முடியாது. ஏனென்றால் சிலப்பதிகாரம் வர்ணிப்பதை வைத்துப் பார்த்தாலே வேட்டுவக் குடியிருப்பு என்பது மதுரை நகருக்கு வெளியே எல்லைப் புறத்தில்தான் அமைந்திருந்ததே தவிர, மதுரை நகரின் உள்ளே அமையப் பெறவில்லை. அதே வேளையில் கொற்றவை மதுரை நகரில் முதன்மையான தெய்வமாக வழிபடப்பட்டாள் என்று சிலம்பில் இரண்டு இடங்களில் பதிவுகள் உள்ளமை உண்மையே. அப் பதிவுகளின் உட்பொருள் என்னவென்று ஆராயலாம்.

முதல்பதிவு கட்டுரை காதையில் காணப்படுகிறது. தீருத்தண்கால் எனும் ஊரில் வாழ்ந்த தக்கிணன் என்ற பிராமணச் சிறுவனுக்குப் பாண்டிய அரசு அதிகாரிகளால் இழைக்கப்பட்ட அந்தீ சொல்லப் படுகிறது. அதனால் கொற்றவை கோயில் கதவும் தீறக்கியிலாத வகையில் அடைத்துக் கொண்டது என்கிறது அப் பதிவு.

மையறு சிறப்பின் ஜயைக் கோயில் செய்வினைக் கதவும் தீறவாதாகவின் தீறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவும் மறவேல் மன்னவன் கேட்டன் மயங்கிக் கொடுங்கோல் உண்டுகொல் கொற்றவைக் குற்ற.

இடும்பை யாவதும் அறிந்தீ மின்னனை ஏவ விளையவர் காவலன் தொழுது வார்த்திகற் கொணர்ந்த வாய்மொழியரைப்பு (சிலம்பு 23 : 107-113)

இப் பதிவில் வரி 106 இல் ‘ஜயை’ என்று கொற்றவை குறிப்பிடப் படுகிறான். ‘ஜயன்’ என்பதன் பெண்பாலே ஜயை என்பது. கூட்டணிக்குக் கொற்றவை வழிபாட்டுக் கூடுவே தலைமைத் தெய்வம் என்று குழுவினரான மறப்படைப் பிரிவினர் பொருள்பட இங்கு கொற்றவை குறிப்பிடப் முதன்மையாகத் துணை நின்றனர் என்பதை படுகிறான்.

இந்தக் கொற்றவை கோயில் கூடும் வேட்டுவ வரி பொதியிற் வாயிலில்தான் கண்ணகி மதுரையை எரித்த பொருப்பனான பாண்டிய மன்னனை வாழ்த்தி பிறகு, அவ்வுரை விட்டு நீங்கீச் செல்லும்

முன்னர் பொற்றொடி தகர்த்து அமைக்கலக் கோலம் புணுக்கிறாள். ‘கொற்றவை வாயில் பொற்றொடி தகர்த்து’ என்பது அவ்வரி. (சிலம்பு. 23 :180) இக் கொற்றவை கோயில் மதுரை அரண்மனையின் மேற்றிசை வாயிலை ஒட்டி அமைந்திருந்ததென (மேற்படி 23:183) அறிய முடிகிறது.

சிலம்பு ஜயை கோயிலாகிய கொற்றவை கோயில் மதுரையில் முதன்மையாக இருந்தது என்று குறிப்பிட என்ன காரணம் என்று பார்ப்போம். சிலப்பதிகாரம் எழுதப்பட்ட காலமாகிய கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில், மதுரையில் சமணம் முதன்மை பெற்றிருந்தது. கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பூலாங் குறிச்சிக் கல்வெட்டு மதுரையிலிருந்து ‘தாபதப் பள்ளி’யைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. 4 தாபதர்கள் என்று குறிப்பிடத் தகுதி பெற்றவர்களான சமணர்களோ கொற்றவை வழிபாட்டி னர் அல்லர். 5

ஆனால் கொற்றவையை வழிபட்ட வெட்சிப் போர் மரபினராகிய எயினர் - மறவர்கள் சமண முனிவராகிய கவந்தி அடிகளிடம் தனி மரியாதை கொண்டிருந்தமை வேட்டுவ வரியில் பதிவாகியுள்ளது. மறவர்கள் சமண சமயத்தின் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றியவர்கள் அல்லர். சொல்லப் போனால், அவர்கள் முற்றிலும் அறநெறிக்கே மாறுபட்ட வர்கள் என்று அந்த வேட்டுவ வரியிலேயே குறிப்பு காணப்படுகிறது.

மறக்குடியினர் அடைக் கவந்தி வெட்சிப் பயணியரை அடித்துப் பறிப்பதால் கிடைக்கும் செல்வ வளம் என்று பொருள்படும்.

மறக்குடியினர் அடைக் கவந்தி நிலைமையே சிலப்பதிகாரம் எழுதப்பட்ட சமகாலத்து நிலவரம் என்றும், களப்பிர அரசு ஆதரவுடன் பரப்பப்பட்ட சமயக் கோட்பாடுகள் முதன்மை பெற்றமையே இதற்கான காரணம் என்றும் நாம் கொள்வதில் தவறில்லை.

எயினர்கள் அறநெறிக்கு முரணான வர்கள், ஆனால் தற்போது அறக்குடிபோல் அவிந்தடங்கியுள்ளனர். அதற்குச் சமணம் ஒரு காரணமாக இருக்கக் கூடும் என்று நாம் ஊகிக்கலாம். இவ்விடத்தில் அரும்பது

கடவுளை உன் நெஞ்சுக்குள் தேடு

உரைக்காரர், 'மறக்குடி அறம் செயக் கெடும்' என்ற தொடரையே எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுகின்றார். அதாவது பழங்குடி நிலையிலேயே வாழ்ந்து வந்தாலும் அவர்களிடையே மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன, அவர் களுள் சிலர் வணிகர்களுக்குப் பாதுகாப்ப ஸிக்கின்ற காவல் வீரர்களாக மாறி வந்தனர். இத்தகையோரைச் 'சிலதர்கள்' என்று குறிப்பிடுகிறது பெரும் பாணாற்றுப் படை. (வரி 324) 7 'கிராதர்' என்ற சொல்லின் தீரிபே சிலதர் என்பது. இது பழங்குடி- மலைவாசிகளைக் குறிக்கும்.

கொற்றவை என்பது நெக்ராயிடு எனப்படும் கறுப்பர் இனத் தெய்வமாகும். இந்த இனக் கூறு தமிழர்களின் குறிப்பிடத் தக்க மானுடவியல் கூறாக இருந்திருக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆதீச்ச நல்லூர் அகழ்வாய் வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மண்டை ஒடுகளில் காக்கஸாயிடு எனப்படும் இந்தோ - ஆரிய இனக்கூறு 35 விழுக்காடும், பூராணங்களில் யசூர்கள் என்று குறிப்படப்படும் மங்கோலாயிடு இனக்கூறு 30 விழுக்காடும், நெக்ராயிடு இனக்கூறு 16 விழுக்காடும், ஆஸ்திராயிடு இனக்கூறு 6 விழுக்காடும், மத்தியதரைக் கடல் இனக்கூறு எனும் தீராவிட இனக் கூறு 8 விழுக்காடும் உள்ளன 8 அவ்வகையில் ஆப்பிரிக்க நெக்ராயிடு இனக் கூறுடைய தெய்வமே கொற்றவையாகும்.

சிலம்பு வேட்டுவ வரியில் தன் மேல் தெய்வம் ஏறப் பெற்ற சாலினி என்ற பூசாரிப் பெண் மறக்குடிக்கு நடுவர் போலச் செயல்பட்ட செய்தி காணப்படுகிறது. எனவே இந்தக் குறிப்பு முதன்மையாக ஆராயப் பட வேண்டியதாகும்.

6. சிலப்பதிகாரமுழும்..(முன் சுட்பப்பட்டு) p.31.
7. A comparative Dictionary of Indo-Aryan Languages . p.162.- Sir R.L.Turner OUP London 1985.
8. Racial affinity of Adichanallur pre historic populations. Appendix I Hidden mysteries of an early iron Age cemetery - A comprehensive report by G.Pathmanathan, Raghavan Pathmanathan and T.Sathiyamurthy.

கப்பல் மூழ்கும் போது எங்களுக்குக் கடலே கத்

வேஹார் மாவட்டம், வடக்கு ஜோலார்ப் பேட்டை, தம்மலேரிமுத்தூர், 7 ஆம் நூற்றாண்டு - கொற்றவை புதைப்புச் சிற்பம்.

'பால்வரை தெய்வம் என்ற சங்க காலப் பெண் தெய்வத்தைப் பற்றிய குறிப்பு தொல்காப்பியத்தில் (சொல்லதீகாரம், கிளவியாக்கம், நூற்பா 58) காணக் கிடைக்கிறது. அத் தெய்வம் 'பால்' என்ற பெயரில் சுருக்கமாக அழைக்கப்பட்டதும் உண்டு. (புறம் 75 : 2 ;176 : 8; 236 : 12) பால் என்றால் பகுத்தல் என்று பொருள். இந்தப் பால்வரை தெய்வம் என்பது நீதியின் தெய்வமாகவும், நீதியின் தெய்வமாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறது. கொற்றவையின் அம்சம் கொண்ட இந்தப் பால்வரை தெய்வம் ஆதீகாலத்தில் வேட்டுவர்களின் வேட்டைப் பொருளை அவர்களுக்குள் சமமாகப் பங்கிட்டு வழங்கிய மூதாதைத் தெய்வமாகும். 9 தொல்காப்பியம், வெட்சித் திணையின் பிரிவுகளுள் ஒன்றாகக் 'தந்து நிரை பாதீடு'

கவர்ந்து வந்த ஆனிரைகளைப் பிரித்து வழங்குதல்) என்ற துறையினைக் கூறிய பின்னரே கொற்றவையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. எனவே 'பாதீடு' என்பது கொள்ளையிடத்து வந்த மாடுகளையோ, உணவையோ நீதியோடு சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதாகும். அந்தப் பொறுப்பு பால்வரை தெய்வத்திற்கு இருந்திருக்கிறது எனத் தெரிகிறது. நீதியின் தெய்வமாக விளங்கும் பால்வரை தெய்வந் தான் கொற்றவையாகும்.

ஆயினும் ஒரு குழுவுக்குள் செலுத்தப்படும் நீதியைத்தான் இது குறிக்கும். அதாவது வேட்டுவர் என்ற குழுவுக்குள், அதன் உறுப்பினர்களுக்குள் நீர்ணயிக்கப்படும் நீதி. அந்த அடிப்படையில் மறக்குடி அல்லது வேட்டுவைக் குடியில் கொற்றவை நீதியின் தெய்வமாக இருந்திருக்கிறாள். இந்தப் படிமத்தையே களப்பிரர் கள் மீட்டுருவாக்கம் செய்ய முயன்றிருக்கிறார்கள். நீதி தவறிய பாண்டியனால் கொற்றவை கோயில் கதவும் தீரக்க இயலாதவாறு அடைத்துக் கொண்டது என்ற சிலப்பதிகாரக் குறிப்பிற்கு நாம் இப்படித்தான் பொருள் கொள்ள முடியும்.

அதாவது களப்பிரர் ஆட்சியில் எயினர்களின் தெய்வமான கொற்றவை மைய நீரோட்டத் தெய்வமாக இடம் பெறத் தொடங்கினாள். சிலப்பதிகாரத்தில் ஆரிடை அத்தத்தியங்குநர் அல்லது மாரி வளம் பெறா வில்லேர் உழவர் (காடுகாண்காதை : வரி 209-210) என்ற வரிகள், எயினர்களைக்

கொற்றவை - தஞ்சாவூர், அரண்மனை கலைக்கூடம் , 12 ஆம் நூற்றாண்டு

குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம். அதாவது மழை வளத்தைப் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்யாது, தங்கள் உணவுக்காக வில்லை ஓர்போலப் பயன்படுத்தி, அந்த வில் முனையில் அடித்துப் பறித்துப் பொருள்வளம் பெறுவர் கள் என்ற செய்தி இடம் பெறுகிறது.

இவ் வரிகள் எயினர்கள் விவசாயத்தோடு தொடர்பற்ற குலத்தினர் என்பதை உணர்த்துவதோடு வழிப்பறியே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் என்பதையும் உணர்த்துகின்றன. அடுத்த வரியில் (வரி 211) காணப்படும் கற்றறங் முன்போடு

கண்ணால் காண்பதும் பொய்யாய் மாறும், கானல் நீரைப் போல

கொற்றவை (துர்க்கை) க்குத் தலைபவி கொடுத்தல்- தச்சார், விழுப்புறம் மாவட்டம் - 1 ஆம்நூற்றாண்டு

கொடுவில் 'ஏந்தி' என்ற குறிப்பு இவர்கள் உயிரைப் பறிக்கும் கொடிய வில்லைக் கையில் ஏந்தியவர்கள் என்பதையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறது. எயினர்கள் வெட்சிப் போரில் பெற்ற வெற்றிக்காகக் கொற்றவை க்குப் பேராண்மைக் கடன் செலுத்தினர் என்று சிலம்பு காடுகாண் காதை வரி 213 கூறுகிறது. பேராண்மைக் கடன் என்பது தம்மவருள் ஒருவன் தனது தலையைக் கொற்றவை க்குப் பலியாகக் கொடுக்கும் கடன் அல்லது கடப்பாடாகும். சிலம்பு வேட்டுவ வரி பா. 18 பிலும் எயினர் - மறவர் தலைப் பலிக்கடன் கடப்படுகிறது.

10. சங்க ஒலக்கியமாகிய பெரும் பாணாற்றுப் படையில் (வரி. 116-117) கடுங்கட் கானவர் கடறு கட்டுண்ணும் அருங்கூரம் என்ற வரி இடம் யெற்றிருப்பது இவ்விடத்தில் ஓயிடத் தக்கது.

கணவன் வாய் தீர்க்கும் போது மனைவி வாய் மூட வேண்டும்

இவ்வாறு நானில நாகரிக வாழ்க்கையோடு தொடர்பற்ற எயினர் - மறவர்கள் மைய நீரோட்டத்தீர்கு வருவதென்பது களப்பிரர் ஆட்சியின் விளைவாகவே ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். களப்பிரர் காலத்து நீதீ நெறிமுறைகள் பற்றிய ஆய்வுகள் எவ்வெடும் இதுவரை நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. மறவர்கள் வேட்டையில் கிடைத்த பொருளைக் கூட்டமாக பசிர்ந்துண்பார்கள் 10 என்பதையும், இந்தக் கூட்டு மரபின் தலைவியான கொற்றவையே எயினர்களின் பால்வரை தெய்வமாக, அதாவது நீதியின் தெய்வமாக இருந்திருக்கிறாள் என்பதையும், சாலினி எனப்பட்ட பெண் பூசாரி அந்தக் கூட்டுண்ணும் மன்றத்தில் கொற்றவையை ஆடல், பாடல் மூலம் வழிபட்டாள் என்பதையும் வேட்டுவ வரிவரிகள்: 6-11 பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றன.

பழங்கடனுற்ற முழங்குவாய்ச் சாலினி தெய்வமுற்று மெய்ம்மயிர் நிறுத்துக் கையெடுத்தோச்சிக் கானவர் வியய் இடுமேள் வேவி எயினர்க்கட் டுண்ணும் நடுவூர் மன்றத் தடி யெய்த்தாடி

இதைக் களப்பிரர் ஆட்சி மீட்டுருவாக்கம் செய்யக் காரணம் என்னவென்றால், மூவேந்தர் ஆட்சிமுறை போலின்றி மக்களாட்சி முறை போன்ற குழுவாணை நிர்வாக முறையைக்களப்பிரர் பின்பற்றினர் என்பதுதான். இதன் மூலம் கொற்றவையின் கூட்டுச் சமூக நீதியைக் களப்பிரர்கள் மீட்டுருவாக்கம் செய்ய முயன்றுள்ளனர் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். சமணச் சார்பினராக இருந்த போதிலும் களப்பிரர்கள் கொற்றவை என்ற பழங்குடித் தெய்வத்தை முன்னிறுத்திய காரணம் இதுவே எனத் தெரிகிறது.

10. சங்க ஒலக்கியமாகிய பெரும் பாணாற்றுப் படையில் (வரி. 116-117) கடுங்கட் கானவர் கடறு கட்டுண்ணும் அருங்கூரம் என்ற வரி இடம் யெற்றிருப்பது இவ்விடத்தில் ஓயிடத் தக்கது.

இதற்குச் சம காலத்தில், வட தமிழ் கதையில் இடம்பெறும் நீலியின் பெயராகத் தாடில் பல்லவர்கள் தூர்க்கை வழிபாட்டை தோன்றினாலும் பழையனார் நீலி முன் னினை லப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கொற்றவையைல்லன். மாறாக நீலி என்பது பல்லவர்களின் தொடக்கக் காலச் சிற்பங்கள் 'நீலகேசி' (கருங்கழுவி) என்னும் இயக்கி இதற்கு ஆதாரமாக அமைந்துள்ளன. யின் பெயரின் சுருக்கமாகவே இருக்க பல்லவர்களின் வம்சத்தவராக உரிமை வேண்டும். ஏனென்றால் பழையனார் நீலி கோரும் வன்னியர்களும் கொற்றவையையே கதையின் கூறுகளை நம்மால் இயக்கி கதை தங்கள் தலைமைத் தெய்வமாகக் கொண்டி யில் தான் காண முடிகிறது. ருந்தனர் என்று பிற்கால நூலான வன்னிய அந்த நீலி பழிவாங்கும் கணம் உடையவளாகச் சிலப்பதீகாரத்தில் குறிப் புராணம் குறிப்படுகிறது.

'வன்ய' என்பது 'காடவர்' என்ற பிடப்படுகிறாள். முற்பிறவியில் தன் கணவ சொல்லின் சமஸ்கிருத வடிவமாகும். வேட்டை னாகிய கலிங்க நாட்டுச் சிங்கபுரத்துச் நிலைக் காடவர் குலத்தவரான வன்னியர் சங்கமன் என்ற வணிகன், பரதன் என்பவ களும் கொற்றவையைத் தெய்வமாகக் கொலை செய்யப்பட, நீலி கொண்டிருந்தனர் என்பதால்தான் பெண் பேயாக மாறி இட்ட சாபத்தால் இப்பிறவியில் வழியில் வன்னிய (காடவ) குலத்தவரான பரதன், கோவலனாகப் பிறந்து வீண் பழிக்கு பல்லவர்கள் கொற்றவை வழிபாட்டை ஆளாகி கொலை செய்யப் படுகிறான் என்று முதன்மைப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று சிலம்பு கட்டுரை காதையில் (வரி 149-170) தெரிகிறது. வேட்டுவ வரியில் கொற்றவையின் சொல்லப்படுகிறது. மணி மேகலையிலும் பல பெயர்களுள் ஒன்றாக 'நீலி என்ற வஞ்சி மாநகர் புக்க காதையில் (வரி; 15-34) பெயரும் வருகிறது. இது பழையனார் நீலி இச் செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது.

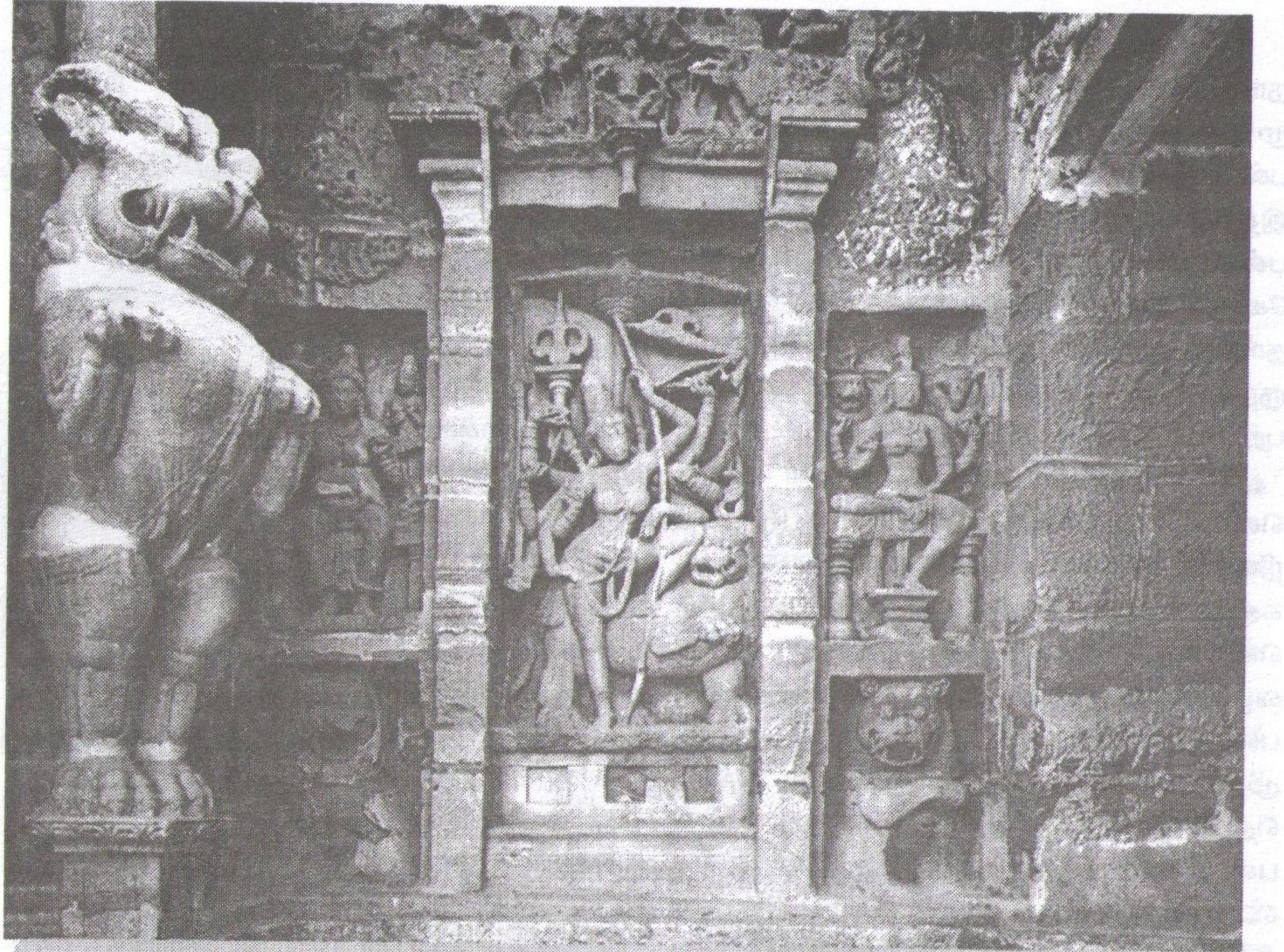
பழையனார் நீலி கதையும் வேளாளர்கள் பழி சமந்து இறக்கக் காரணமான நீலியின் வஞ்சக்ததைக் குறிப்பிடுகிறது. இதிலும் ஒரு செட்டியினுடைய மனைவியாகவே நீலி என்ற பேய் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறு சிலப்பதீகாரமும், பழங்கதைகளும் நீலியைக் கொற்றவை என்று குறிப்பிடாமல் முற்பிறப்பில் வணிகக் குலப் பெண்ணாகப் பிறந்து, பேயாக மாறி பழி வாங்கியவள் என்றே குறிப்பிடுகின்றன.

கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சம்பந்தர் முதலாம் தீருமுறை - தீருவாலங் காடு, 'துஞ்ச வருவாரும் பதிகம்' பா.1) வேளாளர் வாழ்வைப் பறித்த நீலியின் பழிவாங்கும் தன்மையைக் குறிப்பிடுகிறார். நீலிக் கண்ணீர் என்ற வழக்கு இக் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மக்கள் பேச்க வழக்கில் இன்றும் நீலவி வருவதைக் காணலாம். இவ்வாறு பார்த்தால் நீலியின் கதையில் கொற்றவையின் கூறுகள் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றன. மாறாக, சுடப்படுகிறது.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம், புள்ளமங்கலம் - 10 ஆம் நூற்றாண்டு கொற்றவை (துர்க்கை) சிற்பம்

கல்வீல் உதைத்து விட்டு கால்வீல் என்பது வீண்

**தாய்த் தெய்வங்களின் நடு நாயகமாகக் கொற்றவை. பல்லவர் கலைப் பணி.
காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதர் கோயில்- 8ஆம் நூற்றாண்டு.**

இயக்கியின் கூறுகளே அதிகமாகக் காணப் நீலியின் வடிவமாகவே கூறப்படுகிறான். படுகின்றன. இது சிலம்பிலேயே தெளிவாகப் எனவே சிலம்பு வேட்டுவ வரியில் கொற்றவை பதிவு பெற்றுள்ளது என்பதுதான் வலியுறுத்தப் யைக் குறிப்பிடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டியதாகும்.

குமரி மாவட்ட எல்லையில் அமைந் பெயரைப் போன்றே இயக்கிக்குரிய பெயராக துள்ள முப்பந்தல் இசக்கியம்மன் பழையனூர் (நீலகேசியின் சுருங்கிய வடிவமாக) இருந்து, பின்னர் கொற்றவை மீது சார்த்தப்பட்டிருக்க

11. ஜயை' என்ற பெயர், கொற்றவையைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

வேறு சில இலக்கியங்களிலும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியம், புறத்தீண்ணியல் நூற்பா 40 க்குரிய நச்சினார்க்கினியர் உரை மேற் நிலவி வரும் 'சம்பூரண கோவிலன் கதை' கோளில் 'அருமைத் தலைத் தரும் ஆளிரையுள் என்ற நாட்டுப்புறப் பாடல் கதையில் மதுரை ஜயை ஏருமைப் பலி கோள் இயைந்தாள்' என்ற வரி யின் பெயராகிய ஆலவாயில் என்ற இடம் பெறுகிறது.

12. சிலம்பு வழக்குரை காதை (வரி : 34-40) அரண்மனை வாயிலில் வடபத்ரகாளி என்ற கொற்றவையையும், ஆடல் தெய்வமான பெயரில் ஆலமரத்தின் கீழ் ஒரு காளி காளியையும் வேறு படுத்திக் காட்டுவது கவனிக்கத் கோயில் இருந்ததென்றும், அரசனால் அந்த தக்கது.

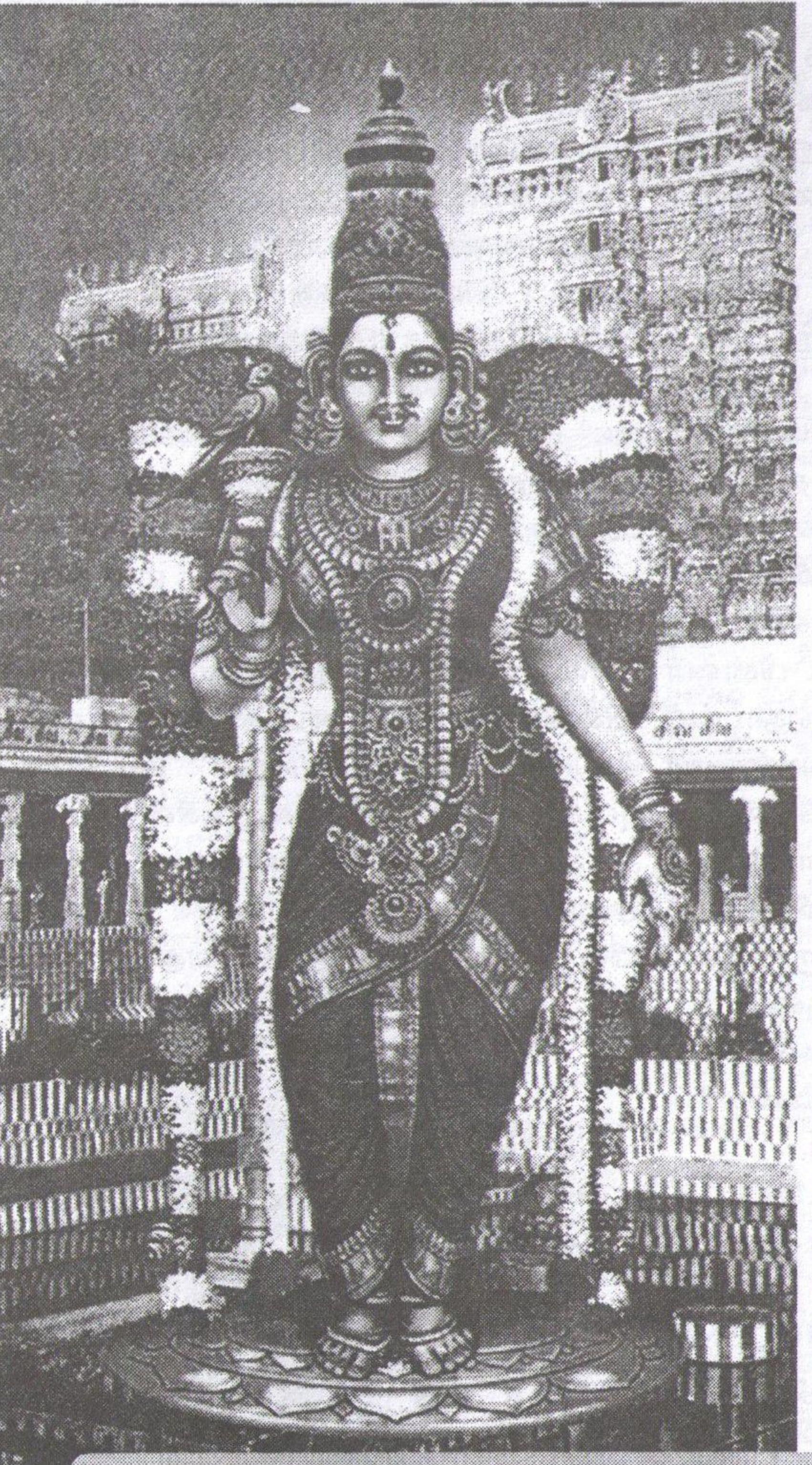
கப்பலை ஓட்டுவது தற்கொலை, பலமல்ல

குதுப்பி

36

இழைக்கப்பட்டதால் அக் கோயிலின் கதவு வருணானி, இயக்கி ஆசீயதெய்வங்களின் மூடிக் கொண்டதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. தன்மை களப்பிரர் ஆடசிக் காலத்தீல் 'ஆலமரத்தடி காளி' என்று இங்கு சொல்லப் கொற்றவையின் மீது ஏற்றப்பட்டது என்ப படுவது இயக்கர் வேந்தன், ஆலமர் செல்வன் தற்கு இவைச் சான்றுகளாகும்.

குபேரனின் இணையான இயக்கியே. மதுரை இவ்வாறு பாலை நில எயினர் அரண்மனையின் மேற்றிசை வாயில் எனச் தெய்வமாகிய கொற்றவை மைய நீரோட்டத் சிலம்பு குறிப்பிடுவதைக் குபேரனின் முந்து தெய்வமாகக் களப்பிரர்களால் முதன்மைப் வடிவமான வருணனுக்குரிய தீசையைக் படுத்தப்பட்ட போதிலும், மதுரைநகர் தீயண்டு குறிப்பதாகவும் பொருள் கொள்ளலாம். அழிந்து போனதாகச் சிலம்பே குறிப்பிடு

மதுரை மீனாட்சி- கட்டுரைத் தொடர் நிறைவூற்று

கடந்து போனவைகளைக் கருதுதல் கால வீரயம்

37

மார்ச் - ஏப்ரல் 2018

விடுவதாலும், கொற்றகைக்குத் தலைநகரம் மாற்றப்பட்டதாகச் சிலம்பு உரைபெறுகட்டுரை யில் குறிப்பிடப்படுவதாலும், கொற்றவையின் முதன்மைத் தன்மை மைய நீரோட்டச் சமூக நம்பிக்கையாகத் தொடர வில்லை என்பதை நாம் உணரலாம். அதனால்தான் போலும் மணிமேகலையும் 12

கொற்றவை வழிபாட்டை முதன்மைப்படுத்தாமல் கலை மகள் (காளி) வழிபாட்டை முதன்மைப்படுத்துகிறது. கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி யில் பாண்டியர் மீண்டும் எழுச்சி பெற்று, மதுரையைக் கைப்பற்றி ஆட்சி அமைத்த போது கலை மகள் வழிபாடே தொடர்ந்து நிலவியிருக்க வேண்டுமென்றும், கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண் டிருக்குள் தாய்த் தெய்வ வழிபாடு, சைவ சமய மரபுக்குள் முழு மையாகக் கொண்டு வரப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும், அந் நிலையில்தான் மதுரை மீனாட்சி, சற்றொப்ப ஜினரைய நிலையை எய்தியிருக்க வேண்டும் என்றும் நாம் உணரலாம்.